

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 2**, se sídlem Francouzská 19, Praha 2, týkající se žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2017, č. j. 45 A 29/2017 – 3,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřoval v postupu žalovaného při přidělování věcí zákonnému soudci v rozporu s rozvrhem práce. Krajský soud v Praze v záhlaví označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze, jelikož žalovaný, tj. předseda Obvodního soudu pro Prahu 2, má sídlo na území hlavního města Prahy a podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je proto místně příslušný k projednání věci.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti napadenému usnesení kasační stížností, v níž zpochybňuje zákonnost postupu Krajského soudu v Praze.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti. Konstatoval, že stěžovatel je osobou oprávněnou k jejímu podání, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS, podle něhož v případech, kdy kasační stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí učiněnému v řízení o žalobě, jakým je také usnesení o postoupení věci příslušnému soudu, nemusí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a není povinen hradit soudní poplatek, netrval Nejvyšší správní soud na podmínce zastoupení advokátem a úhradě soudního poplatku (návrh na ustanovení zástupce zdejší soud zamítl usnesením ze dne 18. 5. 2017, č. j. 2 As 118/2017 - 11, neboť naznal, že k ochraně práv stěžovatele není zástupce nezbytně třeba).

[4] Po přezkoumání věci Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

[5] V posuzovaném případě podal stěžovatel podepsanou žalobu dne 6. 3. 2017 osobně ke Krajskému soudu v Praze a jako žalovaného označil předsedu Obvodního soudu pro Prahu 2. Krajský soud v Praze vycházel ze závěru, že podle § 34 odst. 2 a § 127 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, státní správu okresního (obvodního) soudu vykonává jeho předseda. Podle § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích předseda soudu vydává rozvrh práce. Podle příloh č. 2 a 4 zákona o soudech a soudcích spadá žalovaný vzhledem ke svému sídlu na území Prahy 2 do obvodu Městského soudu v Praze a nikoliv Krajského soudu v Praze. Krajský soud tudíž postupoval správně, pokud žalobu napadeným usnesením postoupil místně příslušnému soudu. Ani žádné jiné vady Nejvyšší správní soud na postupu krajského soudu neshledal (stěžovatel pouze bez jakékoli konkretizace namítal nezákonnost, podjatost, zmatečnost, trestnou činnost úředních osob atd.).

[6] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Úspěšnému žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly, a proto mu právo na jejich náhradu nemohlo být přiznáno.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2017

JUDr. Karel Šimka

4 As 79/2017 -

předseda senátu